

اروپای داغ

بعد از یک هفته تعطیلی به واسطه فیفادی‌ها، لیگ‌های اروپایی از این هفته دوباره آغاز شد. در سری A مهم‌ترین بازی دربی میلان بود که با درخشش زلاتان و برتری میلان به پایان رسید تا روسونری بعد از سال‌ها رنگ صدر جدول را ببیند. در لالیگا، بارسا و رئال برابر ختافه و کادیز هر دو با یک نتیجه یکسان شکست خوردند تا هر دو غول اسپانیا ناکامی را تجربه کرده باشند. در انگلیس، یونایتد در یک بازی دراماتیک کامیک باشکوهی را برابر نیوکاسل داشت و شکست را با پیروزی پرگل تاخت زد تا بعد از دو هفته کابوس وار رنگ پیروزی را ببیند. آنالیز امروز مهم‌ترین بازی‌های این هفته را بررسی می‌کند.

حرکت چراغ خاموش روسونری به سوی اسکودتو

چهار از چهار باسینیوره پیولی

علی کمانگری

دویست و بیست و ششمین دربی رسمی دلامدونینا با برتری میلان پس از ۱۰ سال به پایان رسید. در هفته چهارم رقابت‌های سری A شاگردان استفانو پیولی و آنتونیو کونته در حالی به مصاف رفتند که زلاتان به ترکیب روسونری بازگشته بود اما آنته ریج همچنان به دلیل مصدومیت قادر به همراهی تیم نبود. برای نراتزوری هم به جز سنسی محروم، یانگ، گالیاردینی، باستونی، اشکرینیار و ناینگولان مصدوم بودند تا کونته مجبور به ارائه تغییراتی در خط دفاع و هافبک خود شود.

هر دو تیم با آرایش همیشگی خود پای به میدان گذاشته بودند. میلان با آرایش ۱-۳-۲ و اینتر با آرایش ۱-۲-۴-۳. اینتر بازی را تهاجمی‌تر آغاز کرد و این روند را تا پایان مسابقه هم حفظ کرد اما در ۲۰ دقیقه اول این شاگردان پیولی بودند که با ترنزیشن‌های مثبت (انتقال از فاز دفاع به حمله) بسیار سریع خود، خط هافبک و دفاع کند افعی‌ها را اعاصی کردند. میلان با ضرباهنگ بسیار بالا و پاس‌های طولی عالی به سرعت به نیمه زمین حریف می‌آمد و روی هر دو صحنه منجر به پنالتی و گل دوم میلان به خوبی می‌توان مشاهده کرد که بروزویچ و ویدال نمی‌توانند در زمان مناسب به فاز تدافعی اضافه شوند. همچنین روی هر دو صحنه ضعف کولاروف در کارهای دفاعی هم مشخص است؛ جایی که او در صحنه منجر به پنالتی به دلیل سرعت پایین و قدرت بدنی کمترش نسبت به زلاتان مجبور به ارتکاب خطای پنالتی شده و در صحنه گل دوم هم ضعف او در جایگیری، زلاتان را مقابل دروازه تقریباً خالی قرار می‌دهد.

ممکن است این سؤال پیش آید که کونته از ابتدا با چه هدفی این مدافع ۳۴ ساله را جذب کرده است؟ پاسخ را می‌توان در صحنه گل اول اینتر جست‌وجو کرد؛ جایی که شماره ۱۱ نراتزوری، با وجود اینکه یکی از سه مدافع میانی تیمش محسوب می‌شود، به خط حمله

و نیم فضای چپ اضافه می‌شود تا به همراه پریشیچ یک موقعیت ۲ به ۱ را مقابل کالابریا ایجاد کند. در نهایت پاس کولاروف به پریشیچ در فضای مناسب منجر به پاس کات‌بک پریشیچ و گل لوکاکو می‌شود. کونته در تیم‌هایش به چنین مدافعان میانی رونده‌ای نیاز دارد تا در حملات به جناحین یا نیم‌فضاها اضافه شوند، اصطلاحاً «Overlap» یا «Underlap» کرده و در یک سمت برای تیم برتری عددی ایجاد کنند. این کاری است که الکساندر کولاروف به خوبی از عهده‌اش برمی‌آید. اینتر بعد از ۲۰ دقیقه اول توانست خود را بازیابی کند و در ادامه بازی خوبی را به نمایش بگذارد. مدافعان میانی و بروزویچ سعی می‌کردند بایک پاس طولی، لوکاکو را در موقعیت پشت به دروازه و در منطقه ۱۴ (پشت محوطه جریمه) صاحب توپ کنند و غول بلژیکی هم تقریباً در تمامی صحنه‌ها موفق شد قبل از رومانیولی صاحب توپ شود و از این طریق برای مارتینز به عنوان مهاجم هدف فضا سازی کند یا اینکه با او یک و دو کند. ارسال ۳ پاس کلیدی و ثبت ۸ شوت از لوکاکو خود گویای نمایش درخشان مهاجم تنومند بلژیکی است. اینتر همچنین توانست روی نفوذها و تکنیک بالای حکیمی از جناح راست موقعیت‌های خوبی خلق کند. اشرف چندین بار در نبردهای ۱ به ۱ هرناندز را شکست داد و ارسال‌های خوب و هدفمندی را هم روی سر کالابریا کوتاه قامت داشت اما بی دقتی و بدشانسی پریشیچ و مارتینز در زن ضربات سر مانع از گل زنی آنها شد.

در مجموع نراتزوری در روزی دربی را به رقیب دیرینه خود واگذار کرد که به جز ۲۰ دقیقه اول نمایش تحسین‌برانگیزی داشت و با ثبت امید گل ۲/۵۵ (در مقابل ۲/۰۶ امید گل میلان) مستحق زدن حداقل یک گل دیگر بود. میلان هم با پیولی به چهارمین برد پیاپی خود در سری A دست یافت تا در فصل افت فاحش یووه و نتایج سینوسی اینتر و البته انتظارات بسیار بالا از کونته و تیمش، حرکت چراغ خاموش خود را به سمت اسکودتو آغاز کرده باشد.

در انتظار تماشای نسل جدید

کومان، علیه پروژه بارتومئو

سام ستارزاده

اولین شکست بارسلونا در فصل جدید قطعاً به این معنا نیست که از آینده کومان در نوکمپ باید قطع امید کنیم اما این شکست به نوعی بازتاب بی‌برنامگی مدیریت حال حاضر بلوگران‌هاست؛ مدیریتی که حال به رقیب سرسخت خود سرمربی جدید بارسا بدل گشته. ترکیب ابتدایی بارسا شبیه شب تفاوت چندانی با تیمی که متحمل شکست ۸ گله تارخی‌شی شد، نداشت. از ممفیس دیپای که کومان برای جذبش پافشاری می‌کند خبری نبود و دمبله و گریزمان هیچ‌یک نتوانستند در تمام‌کنندگی جای خالی سوارسی را پر کنند که به رایگان به اتلتیکو هدیه شد. باخت این هفته بارسا به ختافه که پس از ۹ سال رخ داد، ما را تا حد خوبی یاد شکست عجیب آبی‌واناری‌ها مقابل سلتیک در سال ۲۰۱۲ انداخت. مالکیت ختافه در زمین خودشان به ۳۰ درصد هم نمی‌رسید و از ۲۱۷ پاسی که میان آنها رد و بدل شد هم بیش از ۴۰ درصد ناسالم بودند. با این حال، در ۱۰ دقیقه پایانی، دو موقعیت جدی که میزبان روی ضد حمله در اختیار کوچو -مهاجم ۲۱ ساله قرضی واتفورد- قرار داد، از بسیاری از موقعیت‌های ایجاد شده توسط بارسلونا خطرناک‌تر بودند.

اما هر چند تلاش شاگردان کومان برای کسب امتیاز از مادرید کافی نبود، دوبار یکن جوان این تیم فرصت یافتند تا در روز سیاه بلوگران‌ها روزنه امید بارسایی‌ها باشند. سرجینیو دست ۱۹ ساله در پست دفاع کناری به جای جوردی آلبا قرار گرفت و پدري گونزالز لویز نیز با ۱۷ سال سن در پست هافبک هجومی بازی کرد. دو خرید جوان فصل بارسا از آژاکس و لاس پالماس، برای نخستین بار بود که در ترکیب تیم قرار می‌گرفتند.

یکی از ریشه‌های حملات دقایق پایانی ختافه، فضای خالی سمت چپ دفاع بارسلونا بود که دست را می‌توان بابت این موضوع مقصر دانست. همچنین، برخی تصمیماتی که این‌بال آمریکایی در طول بازی

می‌گرفت بختگی لازم را نداشتند. با این وجود، دست نسبت به اینکه در یکی از پراضطراب‌ترین پرده‌های فوتبالش تاکنون حضور داشت، عملکردش فراتر از انتظار هم بود. او در مهار آلان نیوم، بال راست ختافه، کاملاً موفق ظاهر شد، از ۷ دوتل زمینی ۴ نبرد را برد و در حمله هم ترکیب چشم‌نوازی از تکنیک و سانتر دقیق را به رخ کشید. اگر سرجینیو فصل را به همین منوال ادامه دهد، کومان شاید نسخه آمریکایی ترنت الکساندر-آرنولد را از او بسازد.

پدري لویز هم کاتالان‌ها را امیدوار ساخت تا پیراهن شماره ۱۶ را برایشان خاطره‌انگیزتر کند. او ترکیبی از تکنیک، هوش سرشار و دید قوی است؛ ویژگی‌هایی که می‌تواند حتی او را به اینیستای هزاره جدید بدل سازد. پاس هنرمندانه پدري به لئو موسی در نیمه اول می‌توانست حتی یک پاس گل را در نخستین حضورش در جمع آبی‌واناری‌ها در کارنامه‌اش ثبت کند؛ اگر تیرک دروازه سوریا مانع کاپیتان مسی نمی‌شد.

در نیمه دوم، آنسو فاتی که پدیده محبوب‌تری در کاتالونیا است و ترینکاو که سبک منحصر به فرد بازی‌اش را پیش‌تر در براگا و تیم ملی پرتغال هم دیده بودیم، توسط کومان به کار گرفته شدند؛ مهره‌هایی که هر کدام می‌توانند المان‌های نقشه دراز مدت کومان برای پوست اندازی در بارسا باشند. آخرین موقعیت بارسلونا در بازی با ختافه را مرور کنیم؛ توپ‌گیری جسورانه فاتی در جناح راست، پاس او به دست وارسال دست که دقیقاً روی سر گریزمان نشست و اگر تیرک دروازه رقیب با خط‌آتش بارسامهریان بود، شاید آنان بدون امتیاز کولوسئوم آلفونسو پیرز را ترک نمی‌کردند.

بارسلونا شاید برای فصل جدید چمپیونزلیگ و ال‌کلاسیکوی هفته بعد آماده نباشد ولی استعدادهایی که زیر نظر کومان در حال شکوفایی هستند، می‌توانند در روزهای پس‌ابارتومئو بخشی از یک پروژه بزرگ برای تکرار سال‌های شکوه بلوگران‌ها باشند. برای تماشای نسل جدید بارسلونا به مدت زیادی انتظار لازم نیست.